Σύναξη της Παναγίας της Διασωζούσας στην Πάτμο

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/3400/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 10/4/2010 8:30:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 13/11/2026 01:32:16

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 15 Αυγούστου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 10/4/2010 8:30:00 μμ

Βιογραφία

(Αρχ. Ιερεμίου Βάστα, προηγουμένου Ι. Μ. Πάτμου. Μετάφραση της 4ης Εκδόσεως υπό Ιερομονάχου Φιλίππου Θεολογίτου. Έκδοση Ι. Μ. Αγ. Ιωάννου Θεολόγου. Πάτμος 2003).

1. Ο Ι. Ναός και η ίδρυση του

Ο Ι. Ν. βρίσκεται στο νότιο μέρος της Ι. Μ. του Θεολόγου, από την οποία απέχει λίγα βήματα. Ήταν μικρός παλιά (7.30x7μ.), αλλά καλλιτεχνικά κτισμένος. Τελευταία επεκτάθηκε στο δυτικό μέρος του και έχει τώρα μήκος 17 μ. και πλάτος 7 μ.

Ο ακριβής χρόνος της ιδρύσεως του Ι. Ν. είναι άγνωστος. Υπάρχουν όμως οι τίτλοι ιδιοκτησίας του από διάφορες εποχές. Από αυτούς φαίνεται ότι ο Ι. Ν. ιδρύθηκε πριν από το 1500. Στον πρώτο τίτλο, που έχει χρονολογία 1590, αναφέρονται αξιόλογοι μάρτυρες, Ιερωμένοι και Λαϊκοί της Πάτμου, οι οποίοι, μετά από μια φιλονικία ανάμεσα στον ιερέα Θωμά και τον Γεώργιο Μάγγιπα για την κυριότητα του ναού, βεβαιώνουν ότι «από παλιά οι γονείς του κυρίου Γεωργίου είχαν την κυριότητα του σεβασμίου Ι. Ν.». Άρα η ίδρυση του έγινε πριν από το 1590.

Στο υπέρθυρο της μίας από τις παλιές εξόδους προς δυσμάς, υπήρχε εντοιχισμένη επιγραφή δια την ανακαίνιση του Ι. Ν., χωρίς όμως χρονολογία. Η επιγραφή είναι η εξής:

«ΜΗΝΙ ΙΟΥΝΙΟΣ ΚΗ΄ ΕΚΑΙΝΙΣΘΗ Ο

ΘΕΙΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΔΙΑΣΩΖΟΥΣΑΣ.

ΤΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ ΤΩΝ ΕΠΙ ΣΟΙ ΠΕΠΟΙΘΟΤΩΝ

ΣΤΕΡΕΩΣΟΝ ΚΥΡΙΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

ΗΝ ΕΚΤΗΣΩ ΤΩ ΤΙΜΙΩ ΣΟΥ ΑΙΜΑΤΙ»

(Η επιγραφή αυτή, μετά από την επέκταση του Ι. Ν. το 1956, εντοιχίσθηκε σε άλλη θέση του Ι. Ν.)

Δηλαδή: «Στις 28 Ιουνίου ανακαινίσθηκε ο Ι. Ν. της Αγίας Διασώζουσας. Κύριε, Εσύ που στερεώνεις όσους σε πιστεύουν, στερέωσε την Εκκλησία, την οποίαν απέκτησες με το τίμιο Αίμα Σου».

Επίσης, στο ανώφλι της άλλης εισόδου, προς δυσμάς, και στο μέρος προς τον Ι. Ν. υπήρχε άλλη επιγραφή δυσανάγνωστη και παλαιότερη από την προηγούμενη, όπως φαίνεται από τα γράμματα, με χρονολογία 1590 (και αυτή η επιγραφή εντοιχίσθηκε σε κατάλληλη θέση στον ανακαινισμένο Ι. Ν.)

Ψηλά, στην αριστερή από τις τέσσερις αψίδες, στις οποίες στηρίζεται ο τρούλος, υπάρχει γλυπτό μονόγραμμα που αναφέρεται στην ανακαίνιση του Ι. Ν.

2.Η θαυματουργός Εικόνα της Παναγίας της Διασωζούσης

Για την προέλευση της αγίας και θαυματουργής Εικόνας δεν σώθηκε καμμία μαρτυρία.

Η παράδοση της Πάτμου αναφέρει ότι η Εικόνα ανήκει στις εβδομήκοντα Εικόνες του Ευαγγελιστού Λουκά. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς ήταν γιατρός (Κολασσαείς 4, 14) και ζωγράφισε την Μητέρα του Θεού στο Ιερό Ευαγγέλιό του με τον ωραίο και γλαφυρό κάλαμό του.

Μια παράδοση της Εκκλησίας αναφέρει ότι ο Ευαγγελιστής Λουκάς ζωγράφισε τρεις Εικόνες της Θεοτόκου και τις παρουσίασε σε Αυτήν, όταν ζούσε. Εκείνη τις ευλόγησε και είπε: «Η Χάρη του Γιου μου να είναι μαζί τους». Επίσης ζωγράφισε και την εικόνα των Αγίων Πέτρου και Παύλου. Κατά την ίδια παράδοση, ο Ευαγγελιστής Λουκάς εμφανίζεται στην Εικονογραφία να ζωγραφίζει την Παναγία καθιστός σε έδρανο και έχοντας απέναντί του σε τρίποδο την Εικόνα της Θεοτόκου.

Για το ότι η Εικόνα της Διασωζούσης είναι αρχαιότατη και έργο μεγάλου καλλιτέχνη, ευσεβούς και ενάρετου ανθρώπου, δεν χωρεί αμφιβολία. Γι' αυτό και γίνονται θαύματα, τα οποία επιτρέπει η Παναγία να γίνονται μέσα από ορισμένες εικόνες Της, κατά τόπους, σε όσους προσέρχονται με πίστη. Η Εικόνα έχει διαστάσεις 0,82x0,65 και έχει υποστεί παλαιότερα, άγνωστο πότε, εγκαύματα και επιζωγραφήσεις. Είναι δυστυχώς καλυμμένη με αργυροεπίχρυσες πλάκες, επάνω στις οποίες ο τότε χρυσοχόος αποτύπωσε σφραγίδες κάποιων νομισμάτων της εποχής του και πρόσθεσε δύο χέρια εντέχνως επεξεργασμένα, με τα οποία η Θεοτόκος βαστάζει το Παιδίον Ιησούν.

Ο Φωτοστέφανος, που πλαισιώνει την μεγαλοπρεπή Εικόνα, έχει τέσσερις ανάγλυφες σφραγίδες. Στις δύο ζωγραφίσθηκε η Παναγία και στις δύο ο Άγιος Γεώργιος (η Θεόδωρος) και ο Ευαγγελιστής Λουκάς πιθανόν και πάνω προς στην κορυφή του Στεφάνου η Θεοτόκος Δεομένη, ολόσωμη με υψωμένα χέρια.

Οι φωτοστέφανοι της Παναγίας και του Παιδιού Ιησού στολίζονται με ένδεκα πολύτιμους λίθους, κόκκινους και πράσινους, μεγάλου μεγέθους. Ο ένας τους χάθηκε.

Κάτω στο πλαίσιο της Εικόνας, το οποίο είναι από ορείχαλκο, εξ αιτίας της ελλείψεως ευγενούς μετάλλου, υπάρχει η χρονολογία της κατασκευής της αργυροεπίχρυσης επένδυσης: 1732

Τέλος, ολόκληρη η Εικόνα καλύπτεται από αφιερώματα κάθε είδους και αξίας. Το καθένα τους αντιπροσωπεύει ένα θαύμα!

3. Τα θαύματα

Τα θαύματα της Παναγίας μέσα από την Εικόνα Της, τα οποία γίνονται καθημερινά εδώ και αιώνες, είναι πάρα πολλά και ποικίλα και θα χρειαζόταν ένας τόμος ολόκληρος για να τα γράψουμε όλα.

Από αυτά, λόγω ελλείψεως χώρου, γράφουμε εδώ λίγα για τους ευσεβείς χριστιανούς, με την πεποίθηση ότι είναι αρκετά να στερεώσουν την πίστη τους στον Παντοδύναμο Θεό και να διατηρήσουν αμείωτο τον σεβασμό και την ευλάβεια των νεωτέρων γενεών στην Υπερένδοξη Μητέρα του Κυρίου, την Μητέρα όλων των χριστιανών. Και δεν χωρεί αμφιβολία γι' αυτό, αφού η Αμόλυντη Παρθένος, μετά από τον Ευαγγελισμό Της από τον Γαβριήλ, προφήτευσε παρακινημένη από το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο την επισκίασε, και είπε μεταξύ άλλων τα σημαντικά αυτά λόγια: «Να, από τώρα θα με μακαρίζουν όλες οι γενεές».

Τα θαύματα είναι τα εξής:

1) Το 1732, όταν οι πειρατές της Αλγερίας λυμαίνονταν την Μεσόγειο και τα νησιά του Αιγαίου, ένας Πάτμιος, ο Ευστράτιος Γλυκονικήτας, ληστεύθηκε και αιχμαλωτίσθηκε από τους πειρατές σε μια παραλία της Πάτμου, το Κουβάρι, όπως το λένε οι ντόπιοι, όπου είχε πάει για ψάρεμα. Τον μετέφεραν στην Νότια Αφρική και τον έκλεισαν στις φυλακές της Τρίπολης. Ο δέσμιος Γλυκονικήτας παρακαλούσε κάθε ώρα την Επέμβαση του Θεού με την μεσιτεία της Παναγίας της Διασωζούσης, ο Ναός της οποίας βρισκόταν κοντά στο σπίτι του.

Μετά από αρκετό διάστημα, ενώ η δύστυχη σύζυγος του Γλυκονικήτα μια μεγαλόπρεπη σεμνή Γυναίκα, η οποία του είπε να Την ακολουθήσει. Αυτός όμως ήταν δέσμιος και δεν μπορούσε να σηκωθεί. Ρώτησε το όνομά Της και την ιδιότητά Της και πήρε την απάντησε ότι είναι γνωστή του και λέγεται Διασώζουσα. Πριν να τελειώσει την απάντηση η Κυρία Θεοτόκος, (ω των θαυμάτων Σου, Ακήρατε Κόρη!) ο πρώην δέσμιος και φυλακισμένος Γλυκονικήτας βρέθηκε ξαφνικά ελεύθερος με ασύλληπτο τρόπο στο λιμάνι της Πάτμου, όπου πριν από τρία χρόνια ψάρευε. Το Πνεύμα του Κυρίου το άρπαξε, κατά την Αγία Γραφή, και τον μετέφερε κοντά στην γλυκιά του πατρίδα, στα αγαπημένα παιδιά και την δύστυχη σύζυγό του, η οποία δεν πίστευε στο γεγονός, όπως ήταν φυσικό, και δεν ήθελε να τον βάλει σπίτι της. Αλλά ο Γλυκονικήτας της μιλά για σημάδια και περιστατικά του σπιτιού και της οικογένειάς του και έτσι πείθει την τιμιότατη σύζυγό του να του επιτρέψει να μπει.

Τότε ο σωσμένος απονέμει φόρο ευχαριστίας στην Θεοτόκο, η Οποία τον έσωσε, και παίρνει τα ασημένια σκεύη της συζύγου του και επενδύει την Εικόνα της Διασωζούσης με ασημένια ελάσματα. Όταν επέστρεφε από τον χρυσοχόο με την ασημωμένη Αγία Εικόνα, για να την τοποθετήσει στον Ι. Ν., βρίσκει στον δρόμο του χρυσά φλωριά, με την οποία την επιχρύσωσε, αφού αυτή ήταν η επιθυμία της Θεοτόκου.

2) Τον Νοέμβριο του 1888 από υπερβολική στενοχώρια, η Πατμία Κ. Γ. αρρώστησε από αναφυλαξία (εξανθήματα σε όλο το σώμα) και υπέφερε πολύ. Η ασθενής ζητούσε την Βοήθεια της Παναγίας. Όταν ένα πρωί επέστρεφε η μητέρα της από τον Ι. Ν. της Διασωζούσης μετά από την Θ. Λ., φέρνοντας το Αντίδωρο στην άρρωστη, εκείνη απάντησε ότι είχε πάρει Αντίδωρο, και ότι μια Γυναίκα την επισκέφθηκε στον ύπνο της και σταύρωσε όλα τα πονεμένα μέλης της με ένα μεγάλο Σταυρό, και αμέσως ένιωσε δροσιά σε όλο το σώμα της. Η ξένη Επισκέπτρια της είπε: «Για σένα βγήκα από το σπίτι μου και πάω στην δρια Ν. Για να πληροφορηθείς ποιά είμαι, πρόσεξε να δεις, όταν επιστρέψω στο σπίτι μου, που θα εγκατασταθώ». Πράγματι, όπως μας διηγήθηκε πολλές φορές με δάκρυα η ενδιαφερομένη, η οποία θεραπεύθηκε αμέσως, η Γυναίκα που της παρουσιάσθηκε ήταν η Κυρία Θεοτόκος, η Οποία επέστρεψε στον Ι. Ν., μπήκε στο Άγιο Βήμα και πήρε την θέση Της στο Εικονοστάσιο.

3) Όταν ο Ι. Ν. ήταν στην κυριαρχία της Κ. Κ., κάποιος αφιέρωσε στην θαυματουργή Εικόνα μια χρυσή ζώνη μεγάλης αξίας. Η ιδιοκτήτρια του Ι. Ν. θεώρησε καλό να την αφαιρέσει από την Εικόνα και να την δώσει στην κόρη της, η οποία την φόρεσε. Αποτέλεσμα της ιερόσυλης πράξης ήταν να αρρωστήσει η κόρη και η αρρώστια να καταλήξει σε ραχίτιδα.

4) Τον Αύγουστο του 1905 κάποια γυναίκα, που καταγόταν από την Πάτμο και έμενε στην Ισμαηλία της Αιγύπτου, αρρώστησε βαριά. Ο γιατρός, που ήταν Άραβας, διαπίστωσε τυφοειδή πυρετό οξείας μορφής. Η άρρωστη συχνά ζητούσε την Βοήθεια της Διασωζούσης και έταζε το δακτυλίδι της στην Εικόνα Της.

Την νύκτα βλέπει στο όνειρό της μια μαυροντυμένη Γυναίκα στην είσοδο του Ι. Ν. η οποία την καλούσε με το όνομά της. Την καλούσε πολλές φορές, αλλ' αυτή αργούσε να απαντήσει και είπε ότι δεν την ήξερε ποιά ήταν. Εκείνη είπε: «Με γνωρίζεις καλά, γιατί συχνά με παρακαλείς. Λοιπόν, σε πληροφορώ ότι από σήμερα δεν θα δεις κακό». Και αμέσως η άρρωστη ξύπνησε σε πολύ καλή κατάσταση. Το πρωΐ ο Άραβας γιατρός επισκέφθηκε την άρρωστη και παραδόξως την βρήκε υγιή. Διαμαρτυρήθηκε έντονα ότι η γυναίκα που επισκέφθηκε δεν είναι η ίδια νομίζοντας ότι τον απάτησαν. Μάταια προσπαθούσε να τον πείσει ο σύζυγος της θεραπευμένης. Τελικά υποχρεώθηκε από τον γιατρό να υπογράψει βεβαίωση ότι η γυναίκα, που εξετάσθηκε την προηγούμενη ημέρα ήταν η ίδια η σύζυγός του και άλλη, όπως ισχυριζόταν ο αλλόθρησκος γιατρός, ο οποίος δεν γνώριζε την Δύναμη του Θεού.

5) Μια γυναίκα στην Αίγυπτο είχε τρία παιδιά. Τα δύο πέθαναν λίγα χρόνια μετά την γέννησή τους. Όταν και το τρίτο κινδύνευε και κινδύνευε να ακολουθήσει την τύχη των δύο αδελφών του, τόσο η μητέρα του, όσο και η γιαγιά του παρακαλούσαν με δάκρυα την Παναγία να το σώσει.

Ξαφνικά το ετοιμοθάνατο παιδί συνήλθε από τον λήθαργο του θανάτου και άρχισε να λέγει στην μητέρα του: «Μαμά, Την είδατε;». «Ποιά, παιδί μου:» ρώτησε η μητέρα. «Να αυτή την γυναίκα, που ήλθε και έβαλε το χέρι Της στο μέτωπό μου και μου είπε ότι έγινα καλά. Είναι η Αγία Διασώζουσα από την Πάτμο». Πράγματι το παιδί ξέφυγε τον κίνδυνο του θανάτου και θεραπεύθηκε τελείως, χάρη στην θαυματουργική επέμβαση της Παναγίας και την βαθειά πίστη των συγγενών του στον Θεό. Χαρακτηριστικά του θαύματος αυτού είναι ότι πριν από την παρουσία της Κυρίας Θεοτόκου ήλθε ελαφρό ρεύμα αέρος, το οποίο γέμισε το δωμάτιο του άρρωστου παιδιού. Η γιαγιά του το αισθάνθηκε ζωηρά, χωρίς να εννοήσει από που ερχόταν και γιατί. Μετά από την πλήρη θεραπεία του παιδιού ακολούθησαν, όπως ήταν φυσικό, δωρεές και αφιερώματα στην σεβάσμια Εικόνα της Διασωζούσης εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης των γονέων για την διάσωση του παιδιού τους.

6) Στην Αμερική μία κόρη από γονείς Πάτμιους αρρώστησε βαριά και ο γιατρός διαπίστωσε ότι χρειαζόταν άμεση χειρουργική επέμβαση. Οι γονείς και οι άλλοι συγγενείς του παιδιού μέσα στον μεγάλο αυτό κίνδυνο παρακαλούσαν με θερμές δεήσεις την Διασώζουσα για την θεραπεία της αγαπημένης τους κόρης.

Ξαφνικά η μικρή Μ. ξύπνησε από βαθύ ύπνο και είπε στην μητέρα της: «Βλέπω μια Γυναίκα, που ήλθε να με κάνει καλά. Να, περπατάει, βγαίνει έξω. Δεν την βλέπετε;». Και αμέσως θεραπεύθηκε χωρίς να ξαναπάει σε γιατρό.

7) Κάποιος δάσκαλος στην Πάτμο έπασχε από τα μάτια του και θεραπεύθηκε από την Διασώζουσα με το εξής όνειρο: Του παρουσιάσθηκε μια Γυναίκα, η Οποία τον διαβεβαίωσε δια την γρήγορη θεραπεία των ματιών του. Μετά τον πήρε και τον οδήγησε μπροστά στην πόρτα του Ι. Ν. και του είπε: «Εδώ κατοικώ και προσπάθησε να έλθεις να με συναντήσεις. Άκουσα τις παρακλήσεις και τις προσευχές σου, που είναι αποτέλεσμα της μεγάλης πίστης σου». Ο δάσκαλος φοβισμένος ξύπνησε τελείως υγιής και διηγήθηκε το πρωί το ζωντανό αυτό όνειρο στους συναδέλφους και τους γνωστούς του.
Και όταν ανέβηκε στον Ι. Ν. για να παρακολουθήσει την Θ. Λ., αναγνώρισε την είσοδο, στην οποία διηγήθηκε στον ύπνο του από την Παναγία και θαύμασε την παντοδυναμία του Θεού και των Αγίων Του. Σε όλο το διάστημα της Θ. Λ. ο δάσκαλος ήταν γονατιστός και προσευχόταν μπροστά στην Εικόνα της Παναγίας.

8) Τα Χριστούγεννα του 1908 ο Εφημέριος του Ι. Ν. Ιερομόναχος Δανιήλ Γάζος, πήγε σε ένα σπίτι της Ενορίας του, για να ευχηθεί επ' ευκαιρία της Εορτής. Όταν έγινε συζήτηση για τον Ι. Ν. και τις ανάγκες του, παρακάλεσε την οικοδέσποινα να γράψει στον σύζυγό της στην Αμερική, για να κάνει εράνους για τον Ι. Ν. Η οικοδέσποινα υποσχέθηκε με ευχαρίστηση ότι θα γράψει, αλλά αμέλησε.

Πριν απευθυνθεί στον σύζυγό της, πήρε επιστολή απ' αυτόν, όπου της ανέφερε ότι τα Χριστούγεννα σκέφθηκε να πάει να συναντήσει τους εν Μ. Ε. Ο. συμπατριώτες του, με τον αποκλειστικό σκοπό να κάνουν εράνους για τον Ι. Ν. της Διασωζούσης. Ο έρανος έγινε και μάζεψαν με την βοήθεια του Θεού ένα σημαντικό χρηματικό ποσό. Το γεγονός αυτό είναι αξιοσημείωτο, όχι μόνον για την ταύτιση των σκέψεων του Εφημερίου και του ανθρώπου στην Αμερική που ενδιαφέρθηκε, αλλά και γιατί την νύκτα της ημέρας εκείνης, που συζητήθηκε το θέμα του Ι. Ν., είδε κάποιος στον ύπνο του μια Γυναίκα, που του είπε ότι πήγαινε στην Αμερική, να συναντήσει τον προαναφερόμενο κύριο, για να του παραγγείλει να κάνει με κάθε τρόπους εράνους για τις άμεσες και επιτακτικές ανάγκες του Σπιτιού Της.

9) Λίγους μήνες μετά από την Μικρασιατική καταστροφή, το 1922, κατέφθασε στην Πάτμο και ανέβηκε στον Ι. Ν. μία γυναίκα, η οποία έφερε δώδεκα ασημένια αφιερώματα, που το καθένα τους αναπαριστούσε έναν στρατιώτη. Τα κρέμασε στην θαυματουργή Εικόνα με μεγάλο σεβασμό και θερμές εκδηλώσεις ευγνωμοσύνης. Επίσης αφιέρωσε στον Ι. Ν. και αρκετή ποσότητα μεταξωτού υφάσματος.

Στην ερώτηση του κόσμου, που είχε εκκλησιασθεί και είχε λίγο πριν παρακολουθήσει το Μυστήριο του Ευχελαίου, γιατί ήταν Μ. Τετάρτη, η γυναίκα είπε ότι οι δώδεκα αυτοί άνδρες βρέθηκαν σε αδιέξοδο κατά την υποχώρηση των ελληνικών στρατευμάτων στην Μικρά Ασία και παρακάλεσαν με πίστη την Υπερμάχω Στρατηγό. Εκείνη παρουσιάσθηκε και τους απάλλαξε από τον κίνδυνο, λέγοντάς του ότι ονομάζεται Διασώζουσα. Και η προσκυνήτρια κατέληξε: «Γι' αυτό με έστειλαν εδώ και πλήρωσαν την δαπάνη του ταξιδιού μου, για να προσευχηθώ για αυτούς και να φέρω τα αφιερώματά τους».

10) Γύρω στα μέσα του Οκτωβρίου του 1928 η Σ. Μ. γέννησε στην Πάτμο την κόρη της με πολύ δύσκολες συνθήκες τοκετού. Η λεχώνα προσβλήθηκε από επιλόχιο πυρετό σε τέτοιο σημείο, ώστε οι δύο γιατροί, παρά τις προσπάθειές τους, δεν κατόρθωσαν να διώξουν τον κίνδυνο. Οι συγγενείς, βλέποντας την απελπιστική κατάσταση της άρρωστης αναγκάσθηκαν να καλέσουν από ένα άλλο νησί και άλλο γιατρό, φημισμένο για την επιστημονική κατάρτισή του, αλλά και αυτός δεν κατόρθωσε τίποτε. Πέρασαν αρκετές ημέρες χωρίς αποτέλεσμα και οι συγγενείς βρίσκονταν σε απόγνωση.

Ξαφνικά, την τελευταία ημέρα η λεχώνα, παρ' όλον τον πυρετό και την εξάντληση, κάλεσε την αδελφή της και με πολύ κόπο της είπε ότι στον ύπνο της βρέθηκε στην πόρτα του Ι. Ν. της Παναγίας. Μεταφέρανε στην Αγία Εικόνα και κάνανε το σημείο του Σταυρού πάνω στην άρρωστη. Ψάλανε την Παράκληση της Παναγίας και αφήσανε την εικόνα στο σπίτι όλη την ημέρα. Όλοι με θερμά δάκρυα και κατανυκτικές δεήσεις ικέτευαν την Παναγία να δείξει θαύμα. Και το έδειξε την ίδια μέρα και η άρρωστη παρουσίασε στροφή προς το καλύτερο. Οι γιατροί δεν μπορούσαν να εξηγήσουν διαφορετικά την αυτόματη αλλαγή και διαπίστωσαν και αυτοί το θαύμα, δοξάζοντας τον Κύριο και την Παναγία.

11) Τον Δεκέμβριο του 1929 ο Α. Κ. άνθρωπος μεγάλης ηλικίας έπαθε βαριά κρίση ειλεού από συστροφή των εντέρων, η οποία είναι πολύ επικίνδυνη πάθηση. Ο γιατρός μετά από την διάγνωση αυτή, εξάντλησε όλες τις προσπάθειές του, αλλά μάταια, αφού ο ασθενής είχε αδράνεια στην κένωση, που θα είχε ως αποτέλεσμα την φλόγωση του οργανισμού και τέλος τον θάνατο. Όταν η κατάστασή του επιδεινώθηκε, σε σημείο που ο γιατρός περίμενε από στιγμή σε στιγμή το μοιραίο, ξαφνικά η σύζυγος του Α.Κ. θυμήθηκε την θαυματουργό Εικόνα της Διασωζούσης, την οποία κάλεσε επίσημα στο σπίτι της.

Συγκλονιστική ήταν η υποδοχή και προϋπάντηση της Εικόνας με πίστη και θερμά δάκρυα από το σύζυγο και τα παιδιά του ασθενούς, αλλά και με τους γείτονες. Την υποδοχή αυτή ο συγγραφέας παρακολούθησε από κοντά. Αμέσως δίπλα στο κρεβάτι του ετοιμοθάνατου έψαλλαν οι ιερείς με βαθειά κατάνυξη την Παράκληση της Παναγίας. Σ' έΐνα σημείο ο ασθενής (ω των θαυμασίων Σου, Πανθαύμαστη Δέσποινα!) αισθάνθηκε την ανάγκη της κενώσεως και με μεγάλο δισταγμό, από σεβασμό βέβαια προς την Αγία Εικόνα και τους ιερείς που στέκονταν εκεί δίπλα, το είπε στην σύζυγό του. Η θαυμαστή αυτή επέμβαση της Παναγίας διαπιστώθηκε όχι μόνο από τον ασθενή και τους παρευρισκομένους, οι οποίοι με δάκρυα χαράς δόξαζαν τον Θεό και την Θεοτόκο, αλλά και από τον ίδιο τον γιατρό που είδε με έκπληξη τον ασθενή, τον οποίο είχε πριν από λίγο καταδικάσει, λόγω της φύσεως της ασθένειάς του, να βαδίζει προς γρήγορη ανάρρωση.

Την νύκτα η κόρη του θεραπευμένου είδε στον ύπνο της την Εικόνα, η οποία της μίλησε και της παρήγγειλε να ειδοποιήσει την Ε.Μ. να πραγματοποιήσει την υπόσχεση που είχε δώσει σε Αυτήν.

Πράγματι, το πρωΐ ρώτησε την Ε. Μ. και εκείνη απάντησε ότι είχε υποσχεθεί κάτι, αλλά το καθυστέρησε από αμέλεια.

12) Γύρω στα 1932 κάποια γυναίκα στον Πειραιά είχε σύζυγο, ο οποίος ασθένησε από ρευματισμούς και παρέμεινε για πολύ ακίνητος στο κρεβάτι. Χρησιμοποιήθηκαν όλα τα γνωστά τότε φάρμακα, χωρίς να έχει την παραμικρή βελτίωση.

Μετά από υπόδειξη ενός Πατμίου γείτονά τους, ζήτησαν οι σύζυγοι αυτοί και τους έστειλαν πρόθυμα λάδι από την Κανδήλα της Διασωζούσης και (ω του θαύματος!) μετά από την πρώτη επάλειψη καταπραΰνθηκαν οι πόνοι και ο άνθρωπος άρχισε να κινείται λίγο-λίγο, έως ότου αποκαταστάθηκε τελείως η υγεία του.

Ο θεραπευμένος σε ένδειξη ευγνωμοσύνης προς την Γιάτρισσαν των νόσων Αγία Θεοτόκο έστειλε εδώ Ιερά αντικείμενα ως αφιερώματα.

13) Όταν το 1939 ο Ι. Κ. ανέβηκε να κλαδέψει την κληματαριά του σπιτιού του και έπεσε επικίνδυνα, ο γιατρός που ήλθε, μετά από την λεπτομερή εξέτασή του, διαπίστωσε σοβαρές κακώσεις και είπε ότι έπρεπε να μπει στο νοσοκομείο. Η ευλαβής σύζυγός του φοβήθηκε, όπως ήταν επόμενο, από τα λόγια του γιατρού. Τότε σκέφθηκε την Μεγαλόχαρη και ζήτησε από τον Β. Β. λίγο λάδι από την κανδήλα, για να αλείψει τον άρρωστο. Αυτό έγινε το απόγευμα της ημέρας εκείνης με πολλή ευλάβεια. Την άλλη μέρα ο Ι. Κ. αισθάνθηκε τον εαυτό του πολύ καλά και σηκώθηκε από το κρεβάτι. Ο γιατρός έμεινε έκπληκτος, όταν ήλθε την δεύτερη φορά με σκοπό να τον στείλει στο νοσοκομείο. Το θαύμα το βεβαίωσε και ο ίδιος ο γιατρός.

Ο Ι. Κ. από ευγνωμοσύνη προς την Θεοτόκο, αφιέρωσε στον Ι. Ν. Της, μετά από πρόταση του Β. Β.. το ερειπωμένο σπίτι του, που βρισκόταν έξω από το Άγιο Βήμα. Το σπίτι αυτό θα κατεδαφιζόταν, για να αποτελέσει τμήμα του περιβόλου του Ι. Ν. , όπως και έγινε και έτσι επεκτάθηκε το Άγιο Βήμα.

14) Το 1959 ο Π. Κ. που έμενε στην Αθήνα, έχανε το φως του σε αραιά χρονικά διαστήματα στην αρχή και σε συχνότερα κατόπιν. Οι γιατροί εξάντλησαν όλα τα σύγχρονα φάρμακα και δεν πέτυχαν την θεραπεία. Τελικά τον συμβούλεψαν να μπει σε νευρολογική κλινική.

Κατά σύμπτωση η οικογένεια του αρρώστου συνδεόταν στενά με την Πάτμια Θ. Β., η οποία είχε θερμή πίστη και ευλάβεια και συμβούλεψε τον πάσχοντα να έλθει στην Πάτμο να ζητήσει την βοήθεια της Παναγίας. Η πρόταση έγινε δεκτή και ο ασθενής ήλθε στην Πάτμο. Ενώ γινόταν η Παράκληση γι’ αυτόν, αισθάνθηκε τέτοιο κλονισμό, ώστε δυσκολεύθηκε κατά την αποχώρησή του να κατέβει την σκάλα του Ι. Ν. Επέστρεψε υγιής στην Αθήνα, αλλά μετά από ένα χρονικό διάστημα έχασε και πάλι το φως του. Τότε ξάπλωσε και είδε στον ύπνο του μια μεγαλόπρεπη Γυναίκα με μαύρα, η Οποία συν τοις άλλοις του έφερε και το δακτυλίδι, το οποίο η σύζυγός του το είχε κρεμάσει ως αφιέρωμα στην Εικόνα. «Ήλθες εσύ στο σπίτι μου, τώρα ήλθα εγώ στο δικό σου», είπε η Γυναίκα στον Π. Κ. και έβαλε το χέρι Της στα μάτια του ασθενούς. Τότε ξύπνησε υγιής και διηγήθηκε το όνειρο στους δικούς του. Από τότε ο Π. Κ. αποδίδοντας φόρο ευγνωμοσύνης στην Κυρία Θεοτόκο έρχεται κάθε χρόνο στην Πάτμο με την οικογένειά του στην Εορτή της Παναγίας που τον έσωσε.

Λειτουργικά κείμενα

Μεγαλυνάριον

Χαίρει κεκτημένη ὡς θησαυρόν ἡ Πάτμος, Παρθένε, τήν Εἰκόνα Σου τήν σεπτήν, ἐξ ἧς σωτηρίαν λαμβάνοντες πλουσίαν, ταύτην καλοῦμεν Δέσποινα Διασώζουσαν.

Ἕτερον Μεγαλυνάριον

Πάλαι ἐχαρίτωσας θαυμαστῶς, τῇ ἐπισκιάσει τῶν ἀΰλων Σου δωρεῶν, Κεχαριτωμένη, τήν θείαν Σου Εἰκόνα, ἐξ ἧς παρέχεις πᾶσι, χάριν καί ἔλεος.

Ἕτερον Μεγαλυνάριον

Ῥῶσιν ἡμῖν δίδου σωματικήν καί παῦσον, Παρθένε, τήν ὀδύνην τήν ψυχικήν, τῶν προσερχομένων τῇ θείᾳ Σου Εἰκόνι καί ἄφεσιν πταισμάτων πᾶσιν ἐξαίτησαι.

Ἕτερον Μεγαλυνάριον

Σώζεις τούς τελοῦντας ἐν χαλεποῖς κινδύνοις, Παρθένε, καί λυτροῦσαι πικρῶν παθῶν καί χαράν παρέχεις καί πᾶσαν θείαν δόσιν, τοῖς δέ δοξολογοῦσιν, ὦ Διασώζουσα.

Ἕτερον Μεγαλυνάριον

Πανταχοῦ ἡ χάρις τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος Σου, Κόρη, ἐξελήλυθεν θαυμαστῶς καί πᾶσι παρέχει, τοῖς πέλας καί τοῖς πόῤῥω, χαράν καί σωτηρίαν, ὦ Διασώζουσα.

Ἕτερον Μεγαλυνάριον

Χεῖρα βοηθείας δίδου ἡμῖν, λύσιν ἀνομβρίας, εὐφορίαν δέ ἐν τῇ γῇ καί ζωῆς ἀμέμπτου, εἰρήνην τε καί κτῆσιν, τοῖς πίστει προσιοῦσι Σοι, Διασώζουσα.

Σχετικές συνδέσεις

1. Όσιος Αμφιλόχιος Μακρής της Ιεράς Νήσου Πάτμου

Παραπομπές

1. Προσωπικὸς Ἱστοχῶρος - Νεκτάριος Μαμαλοῦγκος
2. ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ